

Kris D'Haene en Nele De Wilde

In 2006 namen de Vlamingen Kris D'Haene en Nele De Wilde een melkveebedrijf over in Elsenborn, in het Duitstalige deel van België.

Aantal koeien:	86
Melkquotum:	810.000 kg
Hoeveelheid land:	69 hectare
Melkproductie:	305 9289 4,08 3,37

Kris D'Haene en Nele De Wilde

De kalveren tot tien maanden krijgen stro en krachtvoer

Het bedrijf ligt 630 meter boven de zeespiegel

Sneeuw ruimen niet nodig door overdekte sleufsilos

Stap voor stap bouwen jonge Vlaamse melkveehouders Kris D'Haene en Nele De Wilde hun melkveebedrijf in Duitstalig deel van België uit

Werken aan een droom

Bijna zes jaar geleden 'emigreerden' Kris D'Haene en Nele De Wilde van Vlaanderen naar het Duitstalige deel van België. Ze groeiden sindsdien flink in quotum, maar een nieuwe stal laat nog even op zich wachten. 'We willen nu eerst verder aflossen, zodat onze schuldenlast per liter melk niet hoger wordt dan nu.'

tekst Inge van Drie

De sneeuw is nog net niet helemaal verdwenen. De winter kan lang duren in het Belgische Elsenborn, op een steenworp afstand van de Duitse grens en op 630 meter boven de zeespiegel. In 2006 namen de Vlamingen Kris D'Haene (33) en Nele De Wilde (32) er een melkveebedrijf over met 530.000 kg quotum en 65 hectare. 'Boeren is onze droom en ons leven', geeft Nele aan en Kris voegt toe: 'Het is niet dat we op deze plek rijker worden van het boeren, maar hier konden we starten en in Vlaanderen niet. We zijn allebei opgegroeid op een melkveebedrijf, maar er waren meer bedrijfsopvolgers.' Nu telt het bedrijf 810.000 kg quotum en 69 hectare. Op 1 april komt er nog 45.000 kg quotum bij. 'We hadden niet verwacht dat we zo snel zouden groeien, maar via het jongerenfonds konden we relatief goedkoop quotum bemachtigen', legt Kris uit. 'We zijn steeds doorgesgaan met quotum kopen, omdat we niet weten wat er na 2015 gebeurt en we het risico op superheffing willen vermijden.' Dat het bedrijf fors is gegroeid, wil niet zeggen dat het de melkveehouders sinds

hun start steeds voor de wind is gegaan. 'Een bedrijf opstarten kost veel tijd, geld en energie', geeft Nele eerlijk aan. 'Als een bedrijf van vader op zoon overgaat, ken je alle sterke en zwakke punten. Wij moesten die zelf ontdekken. In de eerste maand moesten we al twaalf koeien afvoeren en we kregen twintig vaarzen van een eigen stier aan de melk, waarvan de helft na de eerste lactatie al was vertrokken. En in 2008 volgde de melkcrisis.' Ook het grasland verdiende aandacht. 'We konden in het begin niet met de hand voeren vanwege de distels en toen ik de eerste balen opende, stroomde het zaad van zuring mijn laarzen in', vertelt Kris.

Gras en erwten

Stap voor stap knapten de twee het bedrijf op. Ze bouwden onder meer een nieuwe jongveestal. Voor dit jaar staat de aanpassing van de nok in de ligboxenstal op stapel, de installatie van een roterende koeborstel en het creëren van zeven extra ligboxen in de wachtruimte. Ook vernieuwen de melkveehouders elk jaar een paar percelen grasland. 'Vanwege de kou kun-

nen we niet voor de winter inzaaien', zegt Kris. 'We maaien nu de eerste snee gras, spuiten dan het perceel dood en zaaien gras en erwten in. Als we aan de derde snee toe zijn, maaien we het mengsel met gras en erwten. Dat kuilen we in, met mais en perspulp erbovenop. Het levert ongeveer zes ton droge stof per hectare op en de erwten zijn een goede bron van eiwit en structuur.'

Ook nieuwe sleufsilos staan op het wensenlijstje. 'Er waren hier op het bedrijf al twee overkapte sleufsilos. Die zijn vooral handig als er sneeuw ligt. Buiten kuilen we in op rubber matten. Het is moeilijk om dan een nette kuil te maken. Elke kilo voer die warm wordt, is er een te veel.' Een tekening voor een nieuwe ligboxenstal ligt al klaar, maar Kris en Nele wachten voorlopig nog even met het realiseren ervan. 'We willen eerst verder aflossen, zodat na de investering in de nieuwe stal onze schuldenlast per liter melk niet hoger wordt dan nu.'

Levensproductie 50.000 kg

Sowieso vindt Kris dat er soms nogal gemakkelijk gesproken wordt over groei. 'Toen we onze jongveestal wilden bouwen, was de melkprijs veertig cent en kregen we het advies meteen groter te bouwen. Negen maanden daarna was de melkprijs gehalveerd en waren we blij dat we dat advies niet opgevolgd hadden. Vroeger wilde ik het bedrijf op orde hebben als ik 35 zou zijn. Nu doen we er gewoon een paar jaar langer over. Dat neemt niet weg dat we heel blij zijn dat we de stap hebben gezet hier te gaan boeren.' De resultaten van de koeien zijn in de

Door het tmr-rantsoen starten de koeien minder snel op, maar zijn ze wel persistenter

loop der jaren flink verbeterd. In totaal hebben Kris en Nele nu 86 koeien, die gemiddeld 9289 kg melk met 4,08% vet en 3,37% eiwit in 305 dagen geven. Het gemiddeld celgetal ligt op 139.611 cellen per milliliter en de tussenkalftijd bedraagt 401 dagen. De levensproductie van de afgevoerde koeien kwam afgelopen jaar uit op 50.955 kg melk. Een mooi getal, waar Kris desondanks niet blij mee is. 'Liever had ik deze koeien nog in de stal gehad.'

De veestapel voldoet steeds meer aan het ideaalplaatje dat Kris en Nele voor ogen hebben. 'Nu zien we pas welke koeien goed fokken en met welke bloedlijnen we ze het beste kunnen combineren. Van minder goede koeien kon ik best gefrustreerd raken. Ik heb wel steeds voor ogen gehouden dat we door het bedrijf aan fokkerij kunnen doen, niet andersom.' Canadese afstammelingen domineren in de veestapel. Momenteel zet Kris Jordan, Fever, Windbrook en Stanleycup in. 'Ik ben geneigd om naar de laatste kolom te kijken, naar het exterieur. Maar productie speelt ook een rol en ik wil de gehalten niet uit het oog verliezen. Die zijn laag genoeg', geeft Kris aan.

Stress door krachtvoerboxen

Zoals bijna alles op het bedrijf, pasten Kris en Nele ook de manier van voeren aan. Ze verwijderden de drie krachtvoerboxen. 'Die zorgden voor veel stress bij de koeien', geeft Nele aan. Nu krijgen de koeien een tmr-rantsoen met twee derde gras en een derde mais, aangevuld met perspulp, luzernehooi, ccm, krachtvoer, gisten en mineralen. 'Door het tmr-rantsoen starten de koeien niet zo snel op, maar zijn ze wel persistenter en hebben minder klauwproblemen. Ik vind het gemakkelijker om koeien droog te zetten bij een wat hogere productie dan om ze als verse koe gezond te houden bij een productie van 50 tot 60 kilogram', stelt Kris.

Omdat de stal relatief vol is, streven Kris en Nele naar goed ontwikkelde vaarzen bij het afkalven. 'Te tengere vaarzen worden sneller verstoten aan het voerhek.' Aan de opfok besteden ze daarom veel zorg. Zo krijgen de kalveren tot tien maanden stro en krachtvoer. 'Van oudsher voerden we hooi, maar omdat in dit gebied veel regen valt, is het lastig om goed hooi te winnen. We halen nu gerstestro uit Frankrijk. Dat heeft een constante kwaliteit en we hebben geen last van broei', geeft Nele aan. 'De mest is ook veel droger en de kalveren groeien goed. Ze worden niet vet en kijk, zie je hoe mooi de pens zich ontwikkelt?' |